

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE
VAN

11 - 01 - 2000
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	: Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000	: Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	: Questions et Réponses écrites
HA	: Handelingen (Integraal Verslag)	HA	: Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	: Beknopt Verslag	CRA	: Compte Rendu Analytique
PLEN	: Plenum	PLEN	: Séance plénière
COM	: Commissievergadering	COM	: Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE – C 083

VRAGEN

– van mevrouw **Claudine Drion** tot de minister van Justitie over het onderzoek tegen Rwandese onderdanen (nr. 551)

Sprekers : **Claudine Drion** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 5

– van de heer **Jan Mortelmans** tot de minister van Justitie over de adviezen van de VCT (nr. 599)

Sprekers : **Jan Mortelmans** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 6

– van de heer **Jo Vandeurzen** tot de minister van Justitie over de nieuwe fiscale procedure (nr. 719)

Sprekers : **Jo Vandeurzen** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 7

– van de heer **Servais Verherstraeten** tot de minister van Justitie over de vrijlating van gedetineerden (nr. 721)

Sprekers : **Servais Vanherstraeten** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 7

– van de heer **Charles Michel** tot de minister van Justitie over het Centrum voor actie-onderzoek in de seksueel-criminologische consultaties (nr. 591)

Sprekers : **Charles Michel** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 8

– van de heer **Karel Van Hoorebeke** tot de minister van Justitie over het toenemend aantal faillissementen (nr. 732)

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 9

– van **Geert Bourgeois** tot de minister van Justitie over de benoemingen in het notariaat (nr. 733)

Sprekers : **Geert Bourgeois** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 10

– van de heer **Bart Somers** tot de minister van Justitie over het grote aantal seponeringen (nr. 670)

Sprekers : **Bart Somers** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 11

COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 11 JANUARI 2000

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Fred ERDMAN**

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur.

VRAGEN

ONDERZOEK TEGEN RWANDESE ONDERDANEN

Vraag van mevrouw Claudine Drion tot de minister van Justitie over "de dossiers van Rwandese onderdanen tegen wie in België een onderzoek loopt" (nr. 551)

Mevrouw **Claudine Drion** (Ecolo-Agalev) : Wij wezen al op het belang van de situatie in het gebied van de Grote Meren, en meer bepaald in Rwanda, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota van de heer Michel. De schuldigen voor de genocide moeten worden berecht. In de Senaat antwoordde u aan de heer Mahoux dat in België nog dit jaar drie processen tegen personen die van medeplichtigheid aan de volkenmoord worden verdacht, kunnen plaatsvinden.

Belgische militairen werden door de Raad van State onschuldig verklaard. Een aantal Rwandese vrouwen stellen zich burgerlijke partij in een klacht tegen de UNO. De toestand in Rwanda blijft dus actueel.

Hebt u sinds 26 augustus 1999, datum waarop de procureur des Konings u de informatie bezorgde waarnaar u

in uw antwoord in de Senaat verwees, nieuwe informatie gekregen ?

Beschikt u over de middelen om de schuldigen te vervolgen en beschikken de gerechtelijke autoriteiten over die middelen ?

Wat bent u van plan te doen in het kader van de slachtofferhulp ? Misschien moeten ook andere kosten, zoals reiskosten van mogelijke getuigen, ten laste worden genomen.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : De dossiers van Ntizeimana en Mukagango worden samengevoegd voor behandeling door het assisenhof. Momenteel bevinden beide dossiers zich in de fase van de procedure. Voor het Ntizeimana-dossier is de eerste Franchimont-fase achter de rug. Nu zal de procureur des Konings de doorverwijzing vorderen, waarop het dossier zal worden overgedragen aan de procureur-generaal, zodat de kamer van inbeschuldigingstelling vervolgens over een eventuele doorzending naar het assisenhof kan beslissen. Het dossier van zuster Mukango zit in de eerste Franchimont-fase. De procureur des Konings zal de doorverwijzing vorderen.

Wat de moord op de tien Belgische para's betreft, zit de verdachte, Ntuyahaga, in Tanzania geblokkeerd. Dat is het gevolg van de beslissing om hem aan de Rwandese instanties uit te leveren en dus geen rekening te houden met het feit dat België nog vóór Rwanda om de uitlevering van de verdachte had gevraagd. De procedure gaat op 18 januari van start.

Indien Ntuyahaga toch niet aan Rwanda wordt uitgeleverd, zal ons land opnieuw om zijn uitlevering verzoeken.

Wat uw tweede vraag betreft, blijft er van de vijf politiemannen die voor de cel van de gerechtelijke politie werkten, al geruime tijd nog maar één over. Sinds ik mijn ambt van minister van Justitie heb opgenomen ? heeft niemand, ook niet de gerechtelijke overheid, mij verzocht dat aantal opnieuw op te trekken.

De uitgaven die u in uw derde vraag aanhaalt, worden als gerechtskosten beschouwd. Voorts komen ook andere uitgaven voor vergoeding in aanmerking. Zo worden de kleren vergoed die de Afrikaanse getuigen tegen het Belgische klimaat moeten beschermen.

Mevrouw **Claudine Drion** (Ecolo-Agalev) : Ik dank de minister voor zijn antwoord. De burgerlijke partijen en al degenen die interesse hebben voor de situatie in Rwanda, zullen de dossiers van nabij volgen. Het verbaast mij enigszins dat de gerechtelijke politie niet meer middelen heeft gevraagd. Laten we hopen dat de uitgetrokken middelen volstaan.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ADVIEZEN VAN DE VCT

Vraag van de heer Jan Mortelmans tot de minister van Justitie over "de tegenstrijdige adviezen van de Vaste Commissie voor taaltoezicht" (nr. 599)

De heer **Jan Mortelmans** (VL. BLOK) : De minister van Buitenlandse Zaken heeft mij voor dit probleem doorverwezen naar de minister van Justitie.

De Vaste Commissie voor taaltoezicht (VCT) adviseerde dat de notaris de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken moet naleven. De Vaste Commissie heeft in een recent advies verklaard dat dit principe niet geldt indien de notaris, op verzoek van de verkoper, commerciële advertenties plaatst voor de verkoop van onroerende goederen. Het oordeel van de Vaste Commissie kan allesbehalve rechtlijnig en helder worden genoemd. Is de minister op de hoogte van deze onduidelijkheid en welke maatregelen heeft hij reeds genomen om dit probleem op te lossen ? Wanneer is

een advertentie immers commercieel ? Is de minister van oordeel dat de notarissen in Brussel best principieel tweetalig adverteren en dat de advertenties zuiver als notariële aankondigingen dienen te worden aanzien ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De uitspraken van de VCT vallen inderdaad onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken. Ik wil echter geen heen en weer spel organiseren en zal dan ook een antwoord verstrekken.

Er bestaat reeds lang betwisting in de rechtsleer en bij de notarissen bestaat er evenmin eensgezindheid over de taal die zij moeten gebruiken in het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad bij openbaarmakingen via aankondigingen en aanplakbrieven. De Koninklijke Belgische Federatie van notarissen heeft zich hierover nog niet officieel uitgesproken. Ik heb haar advies gevraagd, maar zij verwijst naar het standpunt dat werd ingenomen bij de behandeling van de klachten voor de VCT.

Het probleem heeft te maken met het feit dat de notaris eenzelfde hadeling kan verrichten in verschillende hoedanigheden. Hij kan optreden als openbaar ambtenaar, maar hij kan ook zijn diensten verlenen aan particulieren en daarbij eventueel als hun lasthebber optreden.

In het tweede geval, dus bij buitengerechtelijke verkopen, zijn in de handelingen die de notaris moet verrichten, niet de maatregelen van bekendmaking begrepen. Als het gaat om een verkoop die onder toepassing valt van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, is de persoon die de verkoop organiseert, namelijk de handelaar, met de bekendmaking belast. Deze moet dan de taalwetten in bestuurszaken naleven, waarvan artikel 52 bepaalt dat hij de taal moet gebruiken van het gebied waar zijn exploitatiezetel gevestigd is. Deze verplichting geldt echter niet indien de verkoop niet onder toepassing van de wet van 14 juli 1991 valt. De verkoper is dan niet aan de taalwetten onderworpen.

Het advies van 20 mei 1999 van de verenigde afdelingen van de VCT is met voornoemde principes volledig in overeenstemming. Hetgeen in dat advies bedoeld wordt met "verkoop van onroerende goederen, op verzoek van de verkoper, die eerder commercieel en informatief van aard zijn" is precies hetzelfde als wat ik verklaarde over buitengerechtelijke verkopen op vraag van respectievelijk een handelaar en een niet-handelaar.

Ik begrijp dan ook niet waarom in de vraag sprake is van "tegenstrijdige adviezen" en "onduidelijkheden", waartegen ik zou moeten optreden. De uitspraken van de VCT hebben geen bindende kracht.

Ik ben ook niet de tuchtoverheid van de notarissen en ben evenmin bevoegd om hen richtlijnen voor te schrijven.

Het verdient zeker aanbeveling om in Brussel buitengerechtelijke verkopeningen openbaar te maken in de twee talen. Een veralgemening daarvan lijkt mij toch niet haalbaar omdat enerzijds de beslissing daartoe ligt bij de particulier die tot de verkoop overgaat en anderzijds er verschillende praktische bezwaren zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

NIEUWE FISCALE PROCEDURE

Vraag van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Justitie over "de nieuwe fiscale procedure" (nr. 719)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De nieuwe fiscale procedure is reeds geruime tijd van toepassing. De kaders zouden echter nog steeds niet zijn ingevuld met fiscale rechters. Daardoor zou er nu al een grote achterstand zijn ontstaan in de behandeling van de fiscale geschillen.

Hoe ver staat het met de invulling van de kaders van de fiscale rechters in België ?

Heeft de minister inzicht in het aantal dossiers dat al hangende is voor de diverse rechtbanken ?

Zijn extra maatregelen nodig om een dreigende achterstand te beperken ?

Minister **Marc Verwilghen** (in het Nederlands) : In Antwerpen zijn er 6 vacatures, waarover 4 benoemingen ingevuld zijn. In Brussel zijn er 9 vacatures, 6 Franstalige en 3 Nederlandstalige, waarvoor 3 benoemingen ingevuld zijn, maar geen kandidaten die aan de vereisten voldoen om de 6 overige vacatures in te vullen. In Gent zijn er 4 vacatures, waarvoor 3 benoemingen, maar geen enkele kandidaat die voldoet voor de vierde plaats. In Luik zijn er 6 vacatures en 6 benoemingen. In Bergen zijn er 3 vacatures en 3 benoemingen. Dit brengt het totaal benoemingen dus op 19 op een totaal van 28 vacatures. Voor Vlaams- en Waals-Brabant werd voorzien in een vacature van een toegevoegd rechter voor het hof van beroep te Brussel, namelijk één voor de rechtbank van eerste aanleg te Leuven en één voor Nijvel. Beide vacatures werden opgevuld. In het ressort van het hof van beroep te Luik zijn ongeveer 450 fiscale zaken aanhangig, te Bergen 287, te Antwerpen ongeveer 400, te Gent ongeveer 520, te Brussel ongeveer 635. In de rechtbank van eerste aanleg Brussel zijn 84 procent van de zaken Franstalig, 16 procent Nederlandstalig.

Behoudens de reeds gekende problemen te Brussel, dienen wij waakzaam te zijn voor de datum van 1 april 2001 waarbij de uitzondering voorzien in artikel 11 van de wet van 23 maart 1999, zijnde de bevoegdheid van de administratie om nog geschillen te beslechten, zou vervallen.

Gelet op de zeer recente invoege treding van de wet is het thans, hic et nunc, zeer moeilijk om reeds een evaluatie te doen van deze nieuwe fiscale procedure.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Zal de nota waarover de minister spreekt door de parlementsleden kunnen geconsulteerd worden ?

Minister **Marc Verwilghen** (in het Nederlands) : De nota zal ter beschikking gesteld worden van de commissieleden van de Kamer.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De kwaliteit bij het uitvoeren van een nieuwe wet is zeer belangrijk. Het verheugt mij dat de minister bereid is daaraan aandacht te schenken en daartoe maatregelen te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VRIJLATING VAN GEDETINEERDEN

Vraag van de heer Servais Verherstraeten tot de minister van Justitie over "de mededeling aan de slachtoffers van de vrijlating van een gedetineerde" (nr. 721)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Door de nieuwe reglementering die tijdens de vorige legislatuur nog werd goedgekeurd, is bepaald dat slachtoffers kunnen worden geïnformeerd over de vrijlating van een gedetineerde. Nu blijkt echter dat de Nederlandse Commissie voorwaardelijke invrijheidstelling (V.I.) wacht met de inlichting van de slachtoffers tot de beslissing werkelijk uitvoerbaar is. Dit wil zeggen dat het slachtoffer slechts wordt ingelicht na de vrijlating van de gedetineerde. In een bepaald geval moest het slachtoffer trouwens de vrijlating via de pers vernemen.

Zou het niet beter zijn het slachtoffer op de hoogte te brengen van de beslissing van de Commissie over de V.I., zelfs wanneer de gedetineerde achteraf beslist om de voorwaarden die de commissie oplegt niet te aanvaarden en dus gevangen blijft ?

Ofwel kan de Commissie de dienst slachtofferonthaal verwittigen, onmiddellijk na de beslissing, telefonisch of via fax, om op die manier de mogelijkheid te bieden het slachtoffer, dat de slachtoffergerichte procedure volgde, correct en tijdig te informeren ?

Is de procedure die de Commissie gebruikt niet in tegenspraak met de bedoelingen van de wetgever ? Staat de minister achter de interpretatie van de commissie om niet de beslissing te betekenen, wel de effectieve vrijlating ?

Wordt deze procedure door alle Commissies voorwaardelijke invrijheidstelling gebruikt of enkel in het rechtsgebied Brussel ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De nieuwe reglementering is een mijlpaal in de hervorming van de justitie. Wij willen op termijn naar strafuitvoeringsrechtbanken evolueren. In de nieuwe wetgeving wordt meer aandacht gegeven aan het slachtoffer. Zo kan een slachtoffer inderdaad wensen om niet te worden gehoord doch wel te worden geïnformeerd inzake de beslissing tot invrijheidstelling en de eventueel in zijn of haar belang opgelegde voorwaarden.

Artikel 4, § 8, van de wet van 5 maart 1998 stelt dat de beslissing binnen de 48 uren ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie bij de commissie, van de minister, van de directeur van de strafinrichting en van de burgemeester van de gemeente waar de persoon die voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld, verklaart te willen wonen.

Indien de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt verleend, deelt de commissie dit feit en de in het belang van het slachtoffer opgelegde voorwaarden binnen de 48 uren mee aan het slachtoffer.

De vraag is nu vanaf wanneer die termijn voor het slachtoffer begint te lopen. Blijkbaar interpreteert de Brusselse V.I.-commissie dit zo dat de termijn begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de veroordeelde zich akkoord heeft verklaard met de opgelegde voorwaarden. En dit gebeurt net vóór de invrijheidstelling. Dit betekent dat de veroordeelde reeds in vrijheid is op het ogenblik dat het slachtoffer in kennis wordt gesteld.

Ik ga niet akkoord met deze werkwijze die blijkbaar gebaseerd is op een exegetische interpretatie van de wetteksten. De wetteksten spreken enerzijds van de "toekenning van de V.I." en anderzijds van de "verlening van de V.I.". Volgens mij dekken beide begrippen dezelfde lading : met name de beslissing tot V.I.

Het verschillend woordgebruik is te wijten aan een onnauwkeurigheid van de wetgever, eerder dan aan een bewuste keuze. Ik word in mijn visie gesterkt bij nazicht van de Franse tekst van de wet. Daar is sprake van "En cas d'octroi de la libération conditionnelle" wanneer men het heeft over de kennisgeving aan het slachtoffer. En "octroyer" is de term die in de Franse tekst doorgaans

gehanteerd wordt in de betekenis van "toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling".

De vraagsteller meent terecht dat hiermee ingegaan wordt tegen de bedoeling van de wetgever : het slachtoffer moet tijdig op de hoogte worden gebracht van een nakende invrijheidstelling om te vermijden dat hij of zij dit via de media moet vernemen.

Wat de praktische toepassing en de interpretatie door andere commissies betreft, werd een rondvraag gedaan bij de adjunct-adviseurs slachtofferonthaal in de verschillende gerechtelijke arrondissementen. In het Frans-talige landsgedeelte hebben zij ervaren dat de Commissies voorwaardelijke invrijheidstelling toch het slachtoffer inlichten vanaf de beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling.

De vraag is of ter zake een wetswijziging nodig is, of dat een rondschriven voldoende is.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Ik steun de minister in zijn initiatief om een schrijven te versturen, waardoor de slachtoffers tijdig zullen worden veruittigd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HET CENTRUM VOOR ACTIE-ONDERZOEK IN DE SEKSUEEL-CRIMINOLOGISCHE CONSULTATIES

Vraag van de heer Charles Michel tot de minister van Justitie over "de toekomst van het Centrum voor actie-onderzoek in de seksueel-criminologische consultaties (CASC)" (nr. 591)

De heer **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : De overeenkomst die het Centrum voor actie-onderzoek in de seksueel-criminologische consultaties (CASC) met het ministerie van Justitie gesloten had, is eind 1999 verlopen. Sinds december vorig jaar verkeren de CASC-medewerkers in het ongewisse over hun toekomst. De onlangs in het *Belgisch Staatsblad* verschenen samenwerkingssakkoorden voorzien in de oprichting van ondersteuningscentra. Is de minister van plan het CASC om te vormen tot zo'n ondersteuningscentrum ? Hoe zal het CASC worden gefinancierd ? In de praktijk ontfermt het CASC zich over delinquenten die niet door het gerecht werden doorgestuurd. Kunnen die activiteiten in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken worden gefinancierd ? Het CASC doet aan begeleiding. Wat is uw mening terzake ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : Het CASC werd tot nu gesubsidieerd als gespecialiseerd centrum zoals bepaald in de wet van 13 april 1995, en niet als

ondersteuningscentrum in de zin van de samenwerkingsakkoorden.

De Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap werden niet bereid gevonden met het CASC samen te werken, en het Brussels Gewest lijkt een eigen VZW te willen oprichten.

De vorige regering heeft beslist het Brussels ondersteuningscentrum een subsidie van 2,5 miljoen frank toe te kennen. Er werd beslist de subsidiëring van het CASC stop te zetten omdat de gespannen situatie een degelijke tenuitvoerlegging van de samenwerkingsakkoorden in het gedrang dreigde te brengen.

De samenwerkingsakkoorden voorzien in de oprichting van het ondersteuningscentrum. Om die taak te vervullen had men langs Vlaamse kant aanvankelijk aan het Centrum voor gerechtelijke geneeskunde te Antwerpen en langs Franstalige kant aan de Unité pilote de psychopathologie légale gedacht. De erkenningsprocedures werden geschorst ten gevolge van het arrest dat de Raad van State naar aanleiding van het door het CASC ingestelde beroep heeft gevelde. Het gaat hier om erkenningsprocedures en niet om subsidiëeringsprocedures.

Men heeft geen overeenstemming kunnen bereiken om tot een vruchtbare samenwerking te komen. De subsidies van het CASC werden geleidelijk teruggedroefd in afwachting van een definitieve uitspraak.

Het is de houding van de leden van het CASC die tot die situatie heeft geleid. De situatie is duidelijk. Uw andere vragen vervallen bijgevolg.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

TOENEMEND AANTAL FAILLISEMENTEN

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Justitie over "het toenemend aantal faillissementen" (nr. 732)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : In 1999 werden meer faillissementen geteld dan in 1998. De stijging bedraagt 3,2 percent. Door het faillissement van 25 grote bedrijven gingen 15.800 banen verloren. Het waren echter vooral kleinere BVBA's die failliet gingen.

De nieuwe wet op het gerechtelijk akkoord heeft dus haar hoofdbedoeling, namelijk het er bovenop helpen van leefbare bedrijven die het tijdelijk moeilijk hebben, niet gerealiseerd.

Er dringt zich dan ook een evaluatie op van de nieuwe wet op het gerechtelijk akkoord, alsmede van de wet op het faillissement.

De voorzitters van de rechtbanken van koophandel geven toe dat de wet op het gerechtelijk akkoord niet werkzaam is.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal gerechtelijke akkoorden dat werd aangevraagd en hoeveel ervan tot een werkelijk faillissement hebben geleid ?

Wanneer zal de minister een evaluatie maken van de beide wetten ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Bij het indienen van mijn beleidsnota verklaarde ik al dat deze wetgeving, en vooral de wet op het gerechtelijk akkoord prioritair opnieuw moeten worden bekeken. Ik kan u geen recente precieze statistische cijfers geven over de faillissementen en gerechtelijke akkoorden. Die gegevens worden immers eerst aan het Nationaal Instituut voor statistiek (NIS) ; overgemaakt. De cijfers zullen wel aantonen wat de beide wetten waard zijn. Ik ben dus even benieuwd als de vraagsteller.

Tijdens de vorige legislatuur heeft mijn voorganger reeds een evaluatie van beide wetten op het getouw gezet. Bij deze evaluatie werden enkele getuigen bij beide procedures geraadpleegd, zoals de voorzitters en hoofdgriffiers van de rechtbanken van koophandel. De zwakke punten van beide wetten werden onderzocht en al gedeeltelijk opgelost. Wezenlijke knelpunten zullen indien nodig deel uitmaken van een reparatiewet.

Het slagen van de wet is afhankelijk van een mentaliteitswijziging van de schuldenaar en de schuldeisers. Er moet voldoende snel worden ingegrepen zodat de onderneming nog vatbaar is voor nieuw economisch leven. De schuldeisers moeten bereid zijn het nodige geduld op te brengen.

Het is noodzakelijk aandacht te schenken aan elk initiatief dat een versteviging van de analysecapaciteiten en de vooruitziendheid van de kamers voor handelsonderzoek bewerkstelligt. Het gebruik van de CD-rom voor het indienen van de jaarrekeningen zal een sneller en makkelijker onderzoek van de economische situatie van ondernemingen mogelijk maken.

Het aantal handelsonderzoeken die leiden tot een optreden van de procureur des Konings lopen achterstand op. Ik vraag de rechtbanken van koophandel of op dit vlak initiatieven moeten worden genomen. Ik wil er wel op wijzen dat sommige rechtbanken via dynamische bemiddeling erin slagen akkoorden te laten sluiten tus-

sen schuldenaars en schuldeisers, buiten het strikte kader van het gerechtelijk akkoord.

Het lijkt aangewezen tot een samenwerkingsakkoord te komen tussen de rechtbanken en de regionale organismen die de ondernemingen in moeilijkheden bijstaan. Een samenwerkingsakkoord zoals voorzien in artikel 92bis, § 1, van de wet op de institutionele hervorming van 8 augustus 1980 wordt onderzocht.

De beide wetten zullen worden gewijzigd indien dit noodzakelijk blijkt te zijn. Die wijzigingen worden al voorbereid. Ik zal ze te gepasten tijde bij de Commissie voor handelsrecht indienen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : Ik sluit me aan bij de voorstellen van de minister om te komen tot een weloverwogen evaluatie van de wet. Wij zullen graag daar constructief aan meewerken. Er is een mentaliteitswijziging nodig bij de geldschietters wanneer tot een gerechtelijk akkoord wordt overgegaan. Ik hoop dat de minister dat zal willen incalculeren in zijn wetswijziging.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BENOEMINGEN IN HET NOTARIAAT

Vraag van de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de benoemingen in het notariaat" (nr. 733)

De heer **Geert Bourgeois** (VU) : In de vorige jaren werd gestreefd naar een modernisering van het notariaat. Naar verluidt loopt de samenstelling van de benoemingscommissies voor het notariaat echter vertraging op bij gebrek aan kandidaten voor de functies voor niet-notarissen. De eerste oproep blijkt onvoldoende kandidaten te hebben opgeleverd. Daarom werd een tweede oproep gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*. Klopt deze schets ? Hoe is de toestand aan Nederlandse en aan Franstalige zijde ? Hoe zal de minister komen tot een uitwerking van de wet ?

Welke gevolgen heeft dit, mede gelet op het feit dat de wet in werking getreden is ? Zullen de benoemingen overeenkomstig de nieuwe procedure inderdaad pas half 2001 kunnen gebeuren ?

Welke criteria hanteert de minister ondertussen in zijn benoemingspolitiek ? Hoeveel notarissen werden reeds benoemd sinds het aantreden van de minister ? Hoeveel daarvan zijn zogezegde bevoorrechte of familiale opvolgingen ? Zijn er betwistingen bij de Raad van State ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Deze wet krijgt de nodige aandacht vanwege mijn kabinet en de administratie.

De wet van 4 mei 1999 voorziet in 8 effectieve en 8 plaatsvervangende leden voor de Nederlandstalige en Franstalige benoemingscommissies. De helft hiervan zijn notarissen, de andere helft externen, aan te duiden door de Senaat. In het *Belgisch Staatsblad* van 6 november 1999 verscheen de eerste oproep, waarbij de Senaat de procedure startte. Er waren te weinig kandidaten. Een tweede oproep werd gelanceerd. De termijn verstrijkt op 31 januari.

Er zijn 15 binnengekomen dossiers, waarvan 1 een dubbele kandidatuur betreft, zodat er 14 kandidaten zijn. Van de 10 Nederlandstalige dossiers stelden 7 personen zich kandidaat als extern, 1 als hoogleraar en 2 als magistraat. Bij de 5 Franstalige dossiers solliciteerde iedereen als extern.

Los van deze vertragingen zou het toch tot einde 2000 hebben geduurd vooraleer de kandidaat-notarissen volgens de nieuwe procedure konden worden benoemd. De Nationale Kamer van notarissen moet op een bijzondere algemene vergadering haar leden van de benoemingscommissies aanduiden. De groepen voor die vergadering van maart moeten nog gebeuren. Nadien moeten de commissies samengesteld worden, de inrichting van examens georganiseerd, de ombudsdiensttaak waargenomen, het quorum voor de benoemingen bepaald, de selecties en de voordrachten afgehandeld.

Voor deze werkwijze wordt in een periode van minimum zes maanden voorzien.

Vooraleer het KB van kracht kan worden, moet eerst het akkoord van het departement Financiën verkregen worden. De wet voorziet immers niet in een financiering van de benoemingscommissies. Momenteel worden daaromtrent gesprekken gevoerd met de Kamer van notarissen. Sinds mijn aantreden heb ik 44 notarissen benoemd, waaronder zeventien met familiale band. Mijn beslissingen zijn steeds gebaseerd op de diverse adviezen die de kandidaten kregen. Deze adviezen kunnen soms tegenstrijdig zijn voor eenzelfde kandidaat, afhankelijk van de standplaats waarvoor men postuleert. Momenteel zijn er twee betwistingen hangende voor de Raad van State.

De wet voorziet in een moratorium waarin gesteld wordt dat bij een vacante plaats het notarisambt wordt waargenomen door een plaatsvervanger. Deze wordt verkozen uit de kandidaat-notarissen en notarissen.

De heer **Geert Bourgeois** (VU) : Er zijn dus blijkbaar nog onvoldoende kandidaten voor de benoemingscommissies.

sie. Dat moet ons toch wel doen vragen stellen over de belangstelling die er in het maatschappelijk veld bestaat voor dergelijke adviescommissies.

De minister heeft veel benoemingen gedaan op basis van de vorige wetgeving, maar ik stel vast dat er nog 17 zogenaamde familiale benoemingen werden gedaan. Dat is toch wel erg veel. Uiteraard heb ik ook vragen over de beoordelingsprocedure.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

GROTE AANTAL SEPONERINGEN

Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Justitie over "het grote aantal seponeringen door de parketten" (nr. 670)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Het Nationaal Instituut voor statistiek (NIS) publiceerde onlangs de cijfers in verband met het aantal seponeringen voor 1996. Dit zijn de recentst beschikbare gegevens. De gerechtelijke instanties geven die informatie uiterst langzaam door. In 1996 werd 63 procent van de ingediende klachten zonder gevolg geklasseerd. Op anderhalf miljoen zaken werden er dus bijna een miljoen geseponereerd. Er zijn grote verschillen tussen de arrondissementen. Luik seponereert 75 procent, Gent 42 procent. Er wordt geseponereerd omdat de daders niet konden worden geïdentificeerd of omdat de zaak te onbelangrijk was of omdat er geen bewijzen konden worden gevonden. Die massale seponeringen tasten het rechtsgevoel van de burgers aan, al betekent een hoog seponeringspercentage niet dat het parket te laks zou zijn.

Vele klachten zijn wellicht ongegrond of onbelangrijk, maar hoe zijn de discrepanties tussen de arrondissementen te verklaren ? Zijn er algemene en specifieke richtlijnen ? Zo ja, welke ? Welke maatregelen worden eventueel overwogen om tot een kleiner seponeringspercentage te komen ? Kunnen maatregelen worden genomen om vlugger over recente cijfers te beschikken ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De vraag van de heer Somers dient te worden genuanceerd. De cijfermatige gegevens van het NIS voor 1996 geven geen sluitend beeld over het seponeringsbeleid van de parketten. Ze zijn niet recent en gebaseerd op gegevens

die op een niet eenvormige wijze werden aangebracht door de parketten. Soms werden onder de term seponering ook zaken doorgegeven die niet leidden tot de behandeling door de strafrechter.

Er werden reeds initiatieven genomen waardoor de inzameling en publicatie van de gerechtelijke statistieken volledig door het ministerie van Justitie zal worden overgenomen. Thans wordt elke statistische bevraging begeleid door een nota met de noodzakelijke methodologische richtlijnen.

Wat de activiteiten van het parket betreft, zullen de gegevens ingezameld worden vanaf 2000 om bekend gemaakt te worden in 2001.

Zolang de cijfers niet op een uniforme wijze worden verzameld, zullen we geen zicht krijgen op de redenen voor seponering. Er bestaat sinds 1993 een circulaire betreffende het seponeringsbeleid. Deze is voorbijgestreefd door de kleine wet-Franchimont van 19 maart 1998, maar houdt toch enkele principes in die actueel blijven met betrekking tot de opportuniteitsseponering. Er werden de laatste 3 jaar divers richtlijnen uitgevaardigd om meer uniformiteit te brengen in het criminaliteitsbeleid, waarin de verschillende manieren van afhandeling worden besproken.

Van de geseponeerde zaken zijn 44 procent zaken waarbij de dader onbekend is of waarbij er geen sprake is van enig misdrijf. Het ene arrondissement verschilt van het andere op tal van factoren : personeel, capaciteit van politiediensten en ook sociaal-economische verschillen die zullen blijven bestaan.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Ik ben blij dat men de verwerking vlugger zal doen zodat het Parlement over een degelijke informatie kan beschikken.

Positief is ook dat de garing en de verwerking uniform zal gebeuren, zodat de pers de juiste context krijgt.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Het is evident dat ongenueanceerde statistieken aanleiding kunnen geven tot een misleidende informatie. Daarom is het gewenste een juiste informatie te bezorgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De openbare commissie met vragen wordt gesloten om 15.40 uur.*